

En Salme.

Hjert Sjel til Samling kom,
 Ser du et at Lidet berber
 Og din Dag som bakke skræder,
 Co der forskant en Dem,
 Da du Hjerterod skal afløst
 Verste som du ikke stæ;
 Stud dig om, gjer Hjertehad
 Bæst dig ten i Jesu Blod.

Se, din Kron: denter dig
 Og dit Særth: haer rede
 Og det er en roig Gløde
 Salla og vordelig;
 Blid du da den Kro forstæde
 Og i Himn enig bede,
 Hjert Sjel, o det betant,
 Og Guds Røde alle haest.

Hvst din Hæfth: Død og Blod,
 Det var jo din Svind han lærte,
 Og hans Død dig Lto forætte —
 Vil du dette haer smed?
 O, da Raadens Døe du stænger
 Og der er et Frelse længer,
 Raadens Sol er sunket ned
 I en haadlos Svighed.

Men idag er Raadens Døe,
 Jesus om din Frelse beder,
 Og han talder og han leder,
 Saer dog et hans Hjertelag,
 Røst dig i hans Hæfth: arme,
 Du haer skal sig velt forborne,
 Gjer dig saa glad og fru,
 Sellig i din Barmhæ.

Dan jo i din Døe dig gav
 Kæredroet til et Hæmme,
 At du stalle aldrig glemmet,
 For du lagdes i din Svand,
 At du var blandt Guds udvalgte,
 At Gud dig blandt haer talte,
 At du var et Raadens Barn,
 Føst og ful sin Svandens Stærn.

I hans Svand din Svog er lagt,
 Der du skal du dig fortrøste,
 Gjer du det, saa skal du haeste
 Det, som Lidet har dig taet;
 Svigt Lid og fulst Glæde,

Hjert Sjel til Jesus kom,
 Ta haer du en naadig Dem!

D. Jonassen.

Den ottende Davids Salme.

Bers 7. Du gjorde dem til Herre
 over dine Hundens Sjerninger, alt lo
 du under hans Fødder.

I dette Bers beskriver David Kristus som sandt Menneske og dog paa samme Tid sand Gud og Herre over alle Skabninger. I det hebraiske Ord: du gjorde dem til Herre, saaledes som et Menneske blir gjort til Herre. Deraf kommer det hebraiske Ord Herre, der ikke betyder Herre, saaledes som Gud er Herre, men saaledes som et Menneske er Herre og Herker. Rom. 8: Da sa Israels Raad til Gideon: Herk over os haade du og din Svog og din Svandson; ti du haer seest os af Midianiternes Haand. Men Gideon svarer: Jeg vil ikke herke over eder, og min Svog skal ikke herke over eder. Derfor betyder Herre en, der har samme Ryndighed som en Hundholder, som alle i Dølet maer lyde, Gæst, Døer og Hæner osv., ligesom Gud siger til Gve: Til din Svand skal din Svandson vore, og han skal herke over dig; eller saaledes som en Frelse i Landet er Herre, som alle Svandens Indbyggere maer lyde, saaledes som Josef siger: Gud har sat mig til Herre i hele Egyptens Land. Saaledes skal ogsaa Kristus bli gjort til Herre, som alle Mennesker og Engle skal lode. Gal. 2: Ti Herren haer sigtet mig, og han bester over Høstene. Gal. 3: La dem vide, at Gud er den, som bester i Jakob indtil Jordens Gæder.

Men han siger ogsaa: Du gjorde dem til Herre over dine Hundens Sjerninger. Og: Alt lo du under

hans Fødder. Derved afsløer han, at Kristus er sandt Menneske, da paa samme Tid sand Gud; ti Gud gjør fægen til Herre over sine Hundens Sjerninger eller længer alle Ting under hans Fødder, uden at haer et haer sig, det er, Gud. Gud skæder Herre over sine Hundens Sjerninger og haer alle Ting under sine Fødder. Da nu disse Menneske, Kristus kom den Tid, var forløst, af Gud skal gjort til Herre over Guds Sjerninger, over Himmel, Engle, Sol, Måne, Jord, Mennesker, Luft, Vand og over alt, som er i denne Verden og paa Jorden og i Havet, som følger deraf, at han er sand Gud.

Men ligeledes han blir gjort til Herre over Guds Sjerning og Skabning, det siger han ikke udtrykkelig; dog alt haer det tilstrækkelig tilhørende. Ti han siger: Du gjorde dem til Herre. Hvilket haer? Den, som du en liden Tid har ladet være forløst af Gud og den, som du kaster med Vrede og Smalle. Derfor taler han her om Kristus Opstøelse og Helliggjørelse, efter hans Opstøelse fra de døde. Om Opstøelsen taler St. Peter i Ap. 13: 2: Han er opstøiet til Guds høje Svand og haer sammel den Helligmands Forjættelse; 1b. 13: 5: Denne haer Gud opstøiet til en Frelse og Frelser; og St. Paulus i 1. 2: Derfor haer og Gud vist opstøiet ham. Om Helliggjørelsen taler St. Johannes i Joh. 7: Den Helligmand haer endnu ikke, fordi Jesus endnu ikke haer helliggjøret. St. Petrus taler det bevist Rom. 1: Han blev helliggjøret eller bevist at være Guds Svand. I en Svighed er Kristus Herre over alle Skabninger, forend han blev Menneske; men da han blev Menneske og en liden Tid lo ladt af Gud og dog kasted med Vrede og Smalle, blev han i Tiden gjort til Herre over sine menneskelige Skaber ved Helliggjørelsen og Helliggjørelsen af sin Opstøelse og Helliggjørelse. I en Svighed er han sandt Herre, men paa Jorden og over alle Herre for at. Men i Tiden er han gjort til Herre, og

ved Opstøelsen fra de døde er han bli helliggjøret, som et han ogsaa ligesom for et Herre, over alt, som er i Himmelen og paa Jorden.

Saaledes er nu Kristus sandt Menneske og sand Gud. Menneske er han ved sin Førel i Tiden, født af Jomfru Maria. Gud er han paa Grund af sin evige Svighed, født af Faderen fra Svighed. Efter sin menneskelige Skaber haer han lidt, var han af Gud forløst, døde han og opstød igjen fra de døde, og ved Helliggjørelsen blev han gjort til Herre i Tiden og alle fra Svighed og i Svighed ogsaa alle Guds Engle og alle disse Menneske; ti han er en med Gudommen evig og fra ham uadskillelig Svand og ogsaa utvillig Gud, alle to Svandene. Sandt menneskeligt Menneske er han, ti han er et lidende Menneske og Menneskebarn. Sand Gud er han, ti han er gjort til Herre over alt, som Guds Haer haer gjort. Det tilhører alene Gud, som Svand siger; derfor er han Gud og Herre over Engle, Mennesker og Djævel. Kæfter og Konger paa Jorden er ligesom Kæfterkonger mod denne Konge. Men Kristus er den rette Konge og Herre over alt, haad Gud haer skabt. Da han nu blir gjort sig med Faderen i Svighed, Vrede og Svand, som følger deraf, at han er sand, alomvigtig Gud.

Soneres siger David i 2. Svandens Gal. 110: Herren lo til min Herre: sat dig vis min høje Svand, indtil jeg lægger dine Fjender til dine Svandens Svandmel. Dette Svandebord anfører Kristus mod Forjættelse og bester med det, at han ikke atene er Menneske og Davids Svand, men ogsaa Davids Gud og Herre. Og i Matt. 28 siger han til: Mig er gitt al Svand i Himmelen og paa Jorden. Hvilket mig? Mig, Marias Svand, og født Menneske. Deraf lodes er den alt mig? Efter min gudommelige Skaber haer jeg det af min Svand, forend jeg blev Menneske; efter hvilken jeg haer ladt og er opstøiet fra de døde, haer jeg opstøiet den i Svand, og det blev

uoverbæret og tydeliggjort, at jeg er Herre og har Røgt over alle Ting.

Da os heraf atter lære, at Kristus er en ubetalt Besættelse og dog har to Nature, en guddommelig og en menneskelig Natur, Legeme og Sjæl. Efter sin guddommelige Natur er han sand Gud, født af Faderen fra Evighed, er lig i Røgt og Være med Faderen og den Helligånd. Efter den menneskelige Natur er han sandt Menneske og Menneskebarn, født af en menneskelig Moder og sat til Herre over alle Guds Skabninger og Sjerninger. Omendkjønt han er Menneske og Menneskebarn, saa er han dog Herre over alle Ting. Han er ikke underlagt Englene, men Englene er ham underlagte. I Brevet til Hebr. 3 Kap. hedder det: Alle Englene har han underlagt den tilkomme Berden, om hvilken vi taler. Men en har vidnet etsteds sigendet Guds er et Menneske, at du kommer ham ihu, eller et Menneskes Søn, at du agter paa ham? Du har gjort ham ihu end Englene; med Være og Hæder har du kronet ham og sat ham over dine Hænder Sjerninger.

Men for at der ikke skal være noget Skælv i Tungen taler han i Almindelighed. Alle Ting, siger han, har du lagt under hans Fødder. Dette Skælv blev med Styrke frembragt i Hebr. 2: I det han nemlig har underlagt ham alle Ting, har han ikke undtaget noget, som jo er ham underlagt. Adam i Paradiiset blev ogsaa sat til Herre over Guds Skabning og Sjerning. Men ikke alt blev lagt under hans Fødder. Ja efter den første Skabelse er intet Menneske sat til Herre over det andet, ikke at tale om, at det skalde være sat til Herre over Englene. Læsten i 1ste Kor. lyder saaledes: Herst over Hæder Hæder, over Himmelens Hæder og over hvert Dyr, som rører sig paa Jorden. Det er nu et ringe Herredømme imod Kristus Herredømme, nemlig den menneskelige Fornufts Herredømme over Hæder, Fugle og Dyr. Men her lyder Læsten meget anderledes: Alle Ting har du lagt under hans Fødder. Der er intet undtaget, uden alene Faderen, som har underlagt Sønnen alle Ting. 1 Kor. 15, og dette Herredømme gaar ud over Engle, Mennesker og alt, hvad der er i Himmelen og paa Jorden. Derligt taler Paulus om det i Ef. 1: Han opreftte ham fra de døde og satte ham hos sin højre Haand i Himmelen, langt over alt Hæstendomme og Myndighed og Røgt og Herredømme og alt

Rabu, som menneske ikke alene i denne Berden, men ogsaa i den tilkomme Berden og la alt under hans Fødder; og han satte ham til Hæder over alting for Røgtigheden, som er hans Legeme, hans Hæder, som opfylder alt i alle. Og St. Peter i 1 Brev 3 Kap.: Med Jesus Kristus Opstandelse, som er hos Guds højre Haand, det Engle og Sjerninger og Kræfter er ham underlagt. Hebr. 1: Men naar han atter indfører den førstefødt i Berden, siger han: Og alle Guds Engle skal tilbede ham.

Derfor er Kristus en meget Herre og højere Herre end Adam var for Faldet. Et ham var ikke alting underlagt eller lagt under hans Fødder. Men alting er lagt under Kristus Fødder, som at hele Berden og alle hans Hæder man høre en Skammel for hans Fødder.

Derfor kan man ikke komme forbi denne Text, men denne Text er et uundværligt Grundlag for den Kristel, at Kristus er sand Gud og Menneske. Har han ikke Menneske, saa kunde han ikke kaldes Menneske eller Menneskebarn. Har han ikke Gud, saa kunde han ikke være Herre over Guds Sjerning eller alting være lagt under hans Fødder. Et at være Herre over Himmel, Engle, Mennesker, Dyr, ja ogsaa over Sky og Død tilhører ingen uden alene den sande, naturlige Gud.

Saaledes følger nu det ene efter det andet, og David skriver derligt udkjønt, hvem Solen er. I sin Berden, siger han, hvor hjertelig begynder, og sin Himmel, Mæne og Sjerninger skal være, der skal Kristus være Solen. I denne Berden er han ogsaa Hæderlighedens Sol, som Salomons taler ham. Et for det Skælv blev han Menneske og forladt af Gud, og til vort Gavn opstod han fra de døde og er blit Herre over alting og har alting under sine Fødder. Et denne Sol saer vi ved hans Evangelium og Haand et Lys i vort Hjerte, saa at vi erkjender Gud, at han er det Fæder, som vi kan bede til og vende alt godt fra. Afslaget vi end af Sky, Dyd, Djævel og Berden, vi har dog en, nemlig Kristus, der Sol; han saer os vi og hjælper os; han gjør ogsaa, at vi har Adgang til Faderen. Da os bare holde fast ved Lys og Evangeliet, som vi har af Solen, Kristus.

H E Anderson

John Holleque

Norsk Hardware Handel Palace Hardware Co

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer saavel som Redskaber Maling, Olie og Fernisser.

Maling sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette før De kjøber.

1540 Pacific Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Gash
and Doors.

1519 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 105.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Klæde og Sittere

Klæder, Undertøj, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL,

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

Jensens Skandinaviske Apothek

flytter 1ste August til Corner of 11 og A

Man kan se det fra Peoples Store

Naar De behøver Mediciner Spørg Jensen
og spar Penge

Den sande Rigdom.

En Julefortælling.

(Fortællelse).

Julefest, Juletrængsel i Gaderne, i Stræderne. Er der da virkelig noget i dette, som minder om Jule? Er det ikke blot verdslig Stak, blot den høiere end ellers opsluttede Strøm af timelig og jordist Trængsel med alt hvad der till høret af Begjærighed og Havesjæ? Na nei, na nei jeg ser ogsaa den anden Strøm. Kjærlighedens Strøm midt i alt dette, og den flyder ogsaa i disse Uger bredere og fuldere, dybere og varmere end ellers. Udsprungen fra Krybben i Betlehem strømmer den nu ind i mange Indsøer og Hjerter og gjennem dem til Millioner andre Hjerter.

„Hvorhen skal jeg sende Sagerne?“ spurgte i ærbødig Tone en af de unge Derrer i Røller og Søns hære Manufakturhandel. Det var en ret og flid udseende Dame, til hvem Spørgsmaalet blev rettet; hun havde gjort et betydeligt Indkjøb af grovt Vævede og varmt Uldstul og betalt i Haanden.

„Al Falts Billa!“ lød Svaret og med forsøgt Nægtelse bukkede den unge Mand.

„En ny Selvskabsdame til den gamle Ridsmandsfrue?“ med denne Tanke fulgte hun Damen hastigt til Døren.

Udenfor la der sig en Haand paa Damens Arm. „God Morgen, Marianne! det er ret en liden Juleaften, at jeg træffer dig. Min Tid vil slet ikke skrulle til. Har du atter gjort et stort Indkjøb til Jule for den kjære Ridsmandsfrue?“

„Ja,“ svarte Marianne med et lyst Juleglæde. „Dog har jeg paa en maad tænkt, Lina, — det er dog godt at være rig!“

„Ja, ja, her naar man hver Dag ser saa meget Glædelighed, som man ikke at afhjælpe!“ skæmte den lille Rone i simple sorte Klæder med et Smil. For tyve Aar siden var Lina blit gift med en Bygmester og havde lært at kjende Rød og Fattigdom i alle Stiksteder. Men nu spjælede hendes Ansigt igjen, idet hun fortsatte: „Var saa snil, kjære Marianne, sig Ridsmandsfruen, at jeg har fundet, hvad hun nødig ønskede: noget smukt til denne Jule!“

„Sikke! — hvad er det da?“

„O gamle Damer er det, Søstre, Døtre af en Embedsmand, bandede, paalidelige, men meget fattige, Mari-

anne; de bor høit oppe i Rindergaden i en ganske liden, besteden Stue, men den er net: den maa de nu gi op, fordi de ikke længere kan betale Leien. Jeg havde ikke seet dem paa længe, ikke siden forrige Jul. Da sad de under sit Juletræ og var taknemmelige og glade. Igaar besøgte jeg i den nederste Hjørde af Huset en fug; der saa jeg op til dem og saad dem bentevære af Sorg, de gamle tro Sjæle. De var blit sygelige i dette Aar, de stive Fingre havde ikke kunnet arbejde som før, og for første Gang var det blit umuligt for dem at opbride den nødvendige Leie. „Vi maa ud af vor kjære lille Stue, hvori vi nu har boet i tret Aar,“ sa den ene med Taarer i Øjnene. „Det er Begjæret til Redgang. Vi blit ældre og svagere med hver Tid, og det gaar stadigt nedover med os — og ingen Redning! Marianne, jeg blev saa søvmodig, jeg vidste ikke, hvad jeg skulde gjøre. Men den anden Søster, som var ældre og endnu mere sygelig, vidste noget. Hun klappede hende sagte paa Rindene, som et Barn og sa: Kjære Hjerte, vær dog stille. Vi har jo før saa ofte tænkt: Ridsmand, Ridsmandsfruen, er det! — Den er jo ogsaa kommen ned og det for os! Være sa hun ikke, og jeg gik min Vej og kom strax paa den Tanke: Det er noget for vor Ridsmandsfrue, det er hvad hun ønsker, noget forskit! Vil du lige det til hende, Marianne? I Morgen kommer jeg selv.“

„Hjerte, det — men — men ikke i dette Tilfælde Gaden saarer lige saa meget som Røden?“

„Na, det vil nok Øvreten vide at undgaa,“ mente Fru Lina med Sikkerhed, og de skiltes ad.

Men Mariannes Juleglæde stotte pludselig af; det var som om hun atter en Gang sølte Rødens kolde Øreb. Omvendtstjunt hun boede i et Hus, hvor Rigdom og Behagelighed skulde seld den mindste Røge, — om en kort Tid maatte hun igjen forlade det; og hun var fattig. Hjæmme i det kjære Faderhus havde hun aldrig sølt Fattigdom; om det ikke havde været rigt paa Penge, saa havde det dog været rigt paa mange andre koselige Ting. Og da det tidlig blev lukket, da begge Forældre gik hjem, da var hun i det mindste rig paa Sundhed og Ungdomskraft; snart aabnede der sig en Blod for hende, hvor hendes flittige, stinke Hænder, hendes muntre, fromme Sind gjorde hende til en god Hjælper. Efter flere Aar, da man her ikke længere

trængte til hende, saad hun en anden Blod, og saaledes gif det videre, indtil der kom en haard Tid. Hendes Sundhed gik efter, hun maatte opgive sin Blod og søge Helbred. De saa Sparepenge, hun havde lagt tilside, gif snart. Og da hun endelig turde se sig om efter ny Hilsenhed, da begyndte først den haardeste Hævelse. Det saa ud, som om der ikke længere var nogen, der trængte til og vilde ha hende. Hverken hun vidste eller forespurgt sig, var det forsvundet. Sæden var andre komne hende i Forretten, eller man foresat en, der var yngre og stærkere eller der blev gjort Forbedringer, som hun ikke kunde tilfredsstille. Statters Marianne! — nu først lærte hun Sorgen at kjende Kædet til Kædet; nu først erfarede hun, hvor tungt det er at opfynde det lille Ord: „Sorg ikke!“ Hadde hun ikke hørt den, som har gif det, levende i Hjertet, vilde hun være blit forlagt.

En fugtig, kold og trættelig Wintermorgen sad hun i sit lille, nøgne, daarlige øphede Stue, som hun havde leiet, med Ansigtet i Hænderne og søgte med bændende Hjerte at holde fast ved ham, — ti hun havde netop oplevet en ny Skuffelse. De som Lina ind, den eneste Veninde, hun havde her i Staden.

„Marianne, er du endnu uden Arbejde? — Kan du ikke frag sa en let Tjeneste hos Fru Fall? — Hendes Selvskabsdame er paa Grund af et Eggdomstilfælde i hendes egen Familie pludselig blit ledt hjem, saarke paa nogle Maaned.“

Om hun vilde? — Om hun ikke sølte et trætteligt Haandtryk fra oven: „Jeg vil ingenlunde klippe dig og ingeniende forlade dig.“

Forsøgt gav hun sig paa Leien til det rige, søvmodige Hus, som hun nogle Gange havde søt ligge i disse Øjeblikke. Var hun ikke nødig blit vist tilbage i saadanne Huse, saad hun ikke sølte hændende Engelsk eller Frans, eller fordi hun ikke var meget musikalisk? Men Forsøgheden lag af, da hun for første Gang saa den gamle Dame i Ansigtet, der besad Alderens Stjærhed, Besligheden, som saa, og efter nogle Dage var den aldeles forsvunden. Ridsmandsfruen havde endog den tørre Røst, umiskjendeligt frygtfuld og uslende, spurgt, om hun for Søngetid vilde være af den Gødhed at læse en Salme. Hvor glad Mariannes Hjerte blev ved dette Spørgsmaal!

Om Kunst det var for det første in-

gen Tale. Men endelig kom dog Spørgsmaalet. „Nu Salmetoner og lette Sange paa Klavret og Harmoniumet,“ var Svaret.

„Na, det glæder mig!“ sa den gamle Dame lystigt. „Det er noget for mig. Sidanle spillet vidunderlig kjont, men mere for mine Øjter end for mig.“

Med hver Dag fik Marianne mere og mere Gødhed for sin Fru. Det blev mange Dage, men isædet blev hendes Stilling blot midlertidig; Sommer og Høst gif, men endnu var ikke den egentlige Indeholder kommen tilbage, men i disse Dage havde hun meldt sit Komme til Høret. Marianne forsøgte ikke at tænke paa det; hun og Fruen glædede sig næsten barnligt med hinanden i denne kjære Juletid.

Hvilken en Jul det var! — Marianne vidste for længe siden, at man her i Huset ikke led den fattige Løjars ligg upaaagtet udenfor Døren; hvor mange Gange havde hun allerede gaaet i Kjærlighedens Tjeneste, dels med den gamle Dame, dels efter hendes Paaling. Men hvilken Raadsløshed der nu først blev holdt angaaende Hjælpen til Høret og gamle, elendige og trængende af det mest forskjellige Slægt. Marianne forbausedes over, hvor ubestraft Fruens Beskjæftelse var i disse Kredse. Der til kom Høret og Hænderne med sine Døner, og hendes Veninde Lina kom ofte, og aldrig saa det ud til at bli for meget, klæret og klæret blev Julestjert i det venlige, fine Kædet.

Nu var det Juleaften, og det dømte skæde, da Marianne kom hjem fra sin sidste Tur. Hun havde Mary Sind og Søskoler med sig, men hun la knopt Kædet til dem. At saa være jendant et Ord! Sagte, ubemærket gif hun op paa det kugelige Røstrettelte, søtte et lidet Fururum paa Bordet, la et Bred under det, forsvandt igjen hurtigt og ladlø, medens de to Søstre endnu stod der ubørgelige som Barn, øvrettede af Tjeneren Røstret. Men Hjertet danked i hende, og der kom atter og atter Taarer frem i hendes Øjne ved den Tanke: „Nu brønder de smaa Lys paa Træet og nu har de øvret, hvad Bredet indeholder, Kundskab til hvert Aar at hente en liden Sum i Helensstiftelsen, meget mere end hvad der behøves til Betaling af Leien for deres kjære lille Bolig! — og nu sølde de Hænderne, ser paa hinanden med salige Blikke og hvister vel, fordi de ikke kan synge: Kristus, Frelseren, er der!“

Fort.

„Eiva Lova Lova Si.“

Nordenfor, hvor jeg er fra i Norge, ligger mange ser, og så, saa det en mild vel berfra ser ud som en fald land. Fruktning. Over disse ser ruller midnattjolen. Det er et berligt syn. Jort jeg nu i aanden ser en sammernat ude paa havet, jolen fugtelig ruller mod os, for om morgenen fløken 4 atter at begynde sit løb mod vest og nord, i sin fulde gløds, kommer det land, hvor der altid er lys, om ingen sol skinner, til at oplyse hele min hjal, saa jeg henfætted fra denne jord til det fjænte Skotland. Jeg sang et hørt toner af sangen der, den „Kort høide flot“ følger frem for mit bliff, jeg ser mine fjære albede i fløken og bliffet. Bent. Men al, jeg bliver snart at en flurrende tone rovet ud af mit drammeri, og jeg fortaar, at jeg endnu er paa en frem jord, men langt, langt fra det hav og det land, hvor jolen ligesom træt af dagens løb, jagtelig flødte sig frem over hime ser. Nord i sin agruppe var en stor s, som var navnet Juleen. Der boede en kone, som hedde Eiva Lova hadde en so. Et aar sit Eiva — „Buns“ — (formangel). Eiva lovede loen sin, at det snart fløde blive bedre, den fløde snart saa mad, Eiva lovete og Eiva lovede, dag for dag, og dog lagdes loen paa „Kæha“ — vandt ille retse sig, Eiva lovede fremdeles, men trods alle disse løfter om mad, fandt Eiva sin so liggende død. Der nord hos os var derfor et ordsprog, naar der om en ting bare blev løfter og ille handling: „Eiva Lova Lova Si.“ Paa dansk: „Eiva lovede loen sin.“ Dette ordsprog har ofte faldt mig i tanker her i Amerika. Hvor ofte blir ille det gode ubjæt og ofte opfat, bare offeret med gode løfter og pene talemaader. Hvor mange er vel ille i de dødes rige idag bare for at det, de fløde have gjort, blev med gode løfter og forløfter. En stor mand har sagt: „Belen til h loede er brolagt med gode forløfter.“ Al hvor ofte bliver det ille med d: „Det er for galt, men nu snart skal jeg (vi) gjøre det, tog for med det.“ Men blev det mere end: Nu snart? Vel. Hvor ofte finder vi ille i vort land en anklagende flamme, fordi vi have antaldt at gjøre dette eller dunt, og vi have dog som ofte berørliget os med: „Ja, man nu se til fjænt at gjøre det. Hvor ofte siger vi ille, naar vi fløder, at vi forfæmmer at løse med vort born: „Det er for galt, dette man nu gjøres,

og dog bliver det illebefat gang paa gang. Ser vi vel etier, vil vi fløde, at det er vor fløestjænde, som saar os til at løse os ubjætte det, som vi fløder, vi burde sjørd. Hvor ofte erkjendes ille vragt. heden og nødvendigheden af religionskolen? Hvor ofte hører vi ille pene taler om religionskolens værd? Men bliver det mere? Ser det ille i vort aar, at religionskolen blev overført som forhandlingsobjekt paa vore synodemøder, men der blev ille til til at forhandle om den? Hvem er det vel, som saar tolt til at løse det herofte med fløene taler, naar det angaar religionskolen? Bliv ille fløestjændes? Bliv ille Gud snart ton taler til at handle i forhold til fløestjænde taler om religionskolen. Naar jeg minde det disse pene taler i aarstæller, om religionskolen, og ser saa lidt af handling for at fløestjændes fløestjænde, da rinder mig i tanker: „Eiva Lova Lova Si.“ Hvor mangen ung er vel ille i aandelig forstand gaaet til grunde, fordi det blev bare med gode tale og ven tale om den skole, som var saa saare nødvendig for hans saligheds løg? I, som fløder, er I fremdeles tænkt paa at løse det vort bare med gode tanker og pene taler, naar det angaar religionskolens løg? Kan I forvare det længere? Det ser ud til, at man er glad at saa fløpe fra religionskolens løg. Se nu til vort distrikt synodemøde kommer. Der er to presle og en lærerkomite for religionskolen. Hvad gjør de for religionskolens fremme? Jo, de fløder en nabbe at hange hatten paa. „Religionskolejagen skal ubjætted til næste aar.“ og nabben, de har at hange sine hatte paa, er: „At saa var bestemt vort jubelignoden fløer.“ Dog forbed jubelignoden intet distrikt af ignoden at behandle religionskolens løg laar. Og det saa saa ud, at synodemødet var vel illeflødet med en jøden indstilling. Både indstillingen og modets lærighed illeoverfor indstillingen, eller hellen illegitimitet der berfler i det skilte distrikt af den nærlige ignode illeoverfor religionskolen. Jona, Rimnefata og Pacific distrikter var dog noget bedre, de turde de tale om religionskolen. Al om den vring talat under jubelignoden fløer. Der er flødet de det ille værd at tale om den, derfor fløer det vort nærlige til med religionskoleindstillingen i det skilte distrikt af den nærlige synode. Man fløer de vort nærlige om det fløer, som bestod af to prestes og en lærer,

end at fløe den jeg fløjet et helt aar. Det kan ille være umuligt, at der var „den fløjet.“ som flødrog til „ubjættelighedsindstillingen.“ O, fløder! O, fløder! Fløgt Gud lam! Illefløet det ille en dog, langt mindre et helt aar! Bed ubjætteligheds vinder fløenden!

Ille fløer med en fort, Lignegleffet rinder snart, Døden os i halsen gaar, Evigheden forfløer.

Bliv ille alt værkt for religionskolens løg, er der dog af og til et illefløjet her og der at vort. I Pacific distriktet ser det ud til, at de der vel fløer fløer religionskolens vragtighed, og hvor nødvendigt det er, at bornene taler hør fra denne religionslose fløestjænde. I prestes, som fløer fløer frem indtil I var fløet en fløestjænde barneskole i god orden. Gud fløe eder lytt og med dertil! En fløestjænder.

Dr. Redaktør!
Næsten forleden Brev fra Mrs. B. West, Teller, Alaska, fløvet den 19de Oktober, hvori hun fortæller at alt fløer til, og at forholdet ved Stationen er godt. Hun fløer ogsaa, at „mange flere børn kunde fløes hvis man havde fløer; men kan umuligt tage flere med det fløer, vi nu har. Undres mig vort; om vi skal fløe se en ny Bygning her i en nær fløer?“
Lø fløer fløer i Mrs. Wests Sittingsroom, og flere af de fløer Gutter er fløet fløer i en liben fløer fløer. Sidste Sommer tog jeg med en Graphophone til fløer fløer og den optog alle de fløer fløer fløer. Pengene til denne blev indfløet \$28 40 ved en fløer fløer fløer og \$3.60 ved fløer fløer fløer, Overfløet af en fløer fløer. Jalt \$32 fløer den fløer. L. L. fløer.

Fløer en fløer fløer dig og ille din fløer, en ubelødet og ille sine fløer.

***
Næsten fløer er fløer end fløer fløer fløer.

***
De fløer fløer fløer, fløer det er fløer, som fløer fløer dem, men den fløer fløer fløer som en ung fløer.

R E Anderson & Co

Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - - WASH

Gudstjenester.

Pastor G. N. Jernagels kald.

Trefoldigheds Mgh., Stanwood.

18de Dec. 11 a m.

Samano Mgh.
18de Dec. 3 p. m. Engelsk.

Skagit Mgh., Fir.
11 Dec. 11 a m

Florence.
11 Dec 3 p m

Jumannels menighed.
26 Dec. 11 a m James hos B Barson.

Seattle.

Jumannels lutheriske Kirke af den nærlige Synode. Hjørnet af Olive St. og Minor Koenue, Lake Union Gar.
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

1ste Søndag i Maanden: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3de Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Gæst alle Gudstjenester paa Rosk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning både paa Rosk og Engelsk.

Ungdomsforening hver Fredag Aften kl. 8.

G. H. Stub, Pastor
1626 Minor Koe. Tel: Red 4053.

Mindetale.

(Lytet ved Pastor M. A. Christensen ved
Fugt Church Special Koncerter i
Parish den 13de Dec. 1904).

Kjære Brødre,

Udlydende har bedet om nogle minutter af konferensens tid for en lille tale. Siden vi sidst var sammen lade har noget indtruffet, som vist har berøret os alle. Jeg siger til de præsters dødsfald, som har indtruffet siden vi sidst sammenkom.

Quem af os kendte ikke den ærværdige gamle prest. Otteken? Og hvem kendte ham men at have godhed for ham? Blandt de kjæreste mindes fra Skolebørn, er de ikke, som tilbødtes i hans hjem i Decorah. Vistnok er han ikke saa brilliant i det ydre. Han havde ikke den forvaltningssynd, som Gud gav andre. Der er ikke noget glimrende taler; men Gud som havde næret ham disse gaver, og som de ikke strædelig af den gave, som opstod. Hans præsteværk som den stærke. Den biederlige hjertelighed og godhed, parret med et barnligt og overmodt venligt vesen var gamle pastor Ottensens særegne fra Gud. Han var i sandhed en hjertelighedens apostel. Han var, som han, den gave at vinde naar menneskers fortrolighed og hjertelighed. I samtale med ham glemte du, at han var en gammel, ærværdig lærer, og du talte med ham, som var det dit egen brødre.

Noget af det bedste, som folk kan få om en prest, er dette: "Han er godt tiltalt." Og hvor dette er fortjent, er det et herligt sandhed. Men desuden der er nogen, som hvem dette rødt finder anvendelse, da er det ham. Alt sit og opstod for ham fremad. Dette legestemme, rent naturlige vesen var det, som gjorde ham saa elskværdig. "Nil humanum alienum est," som med alle sine at have tænkt sig om end se på ham.

Og saa dette humør! Hvem af os vil, saalænge vi lever, glemte hans forældende bid? Hvor er tiden fløet af vor præsteværk i Lofelia påsjar, falder der morsomme, smaa tildragelser hvor han villet hovedbrillen. Og denne gave, som ellers er saa farlig for en prest, kunde han virkelig benytte i sine embedsforhold. Højst, saa det kom til det gode og blev Gud til ære. Om han jeg hørt min fader fortælle, hvilken sjægt der stod i gitterne i Manitowish, da de hørt at præsten skulde komme. Da troede de det da,

bedt at holde sig ved sit afstand. Men en ideen, munter, uskyldig spøg fra ham, berede hele stillingen. De lærte at forstaa — at elske ham. For han var forlovet at rejse i byen, var der ikke en gut i hele naboheden medmindre han søgte, at han havde fundet en ven i den høje prest. Svaret kunde han benytte denne gave, som den som kirken tilstod. Som vi idag mindes den gamle gravlund i Decorah, hvor allerede saa mange af vore lærere og præster hviler, tænker vi på den grav, hvor han hviler ved siden af sin trofaste hustru. Af hjertet siger vi: "Fred være med deres sjæle og velsigne være deres minde!"

Fra Decorah drager vi i tanken ned til Blair i det gamle Trempleau settlement. Der stod Christian B. Hønds barndomshjem. Om nogle dage bliver det 29 år siden jeg første gang så ham. Det var ved den sønne skole af det gamle Luther College. Han var iført med at være ind ved. Jeg kom lige her fra vesten og maatte naturligvis vide, hvor meget han fik for det. Han smilede lyst og saade, at det gjorde han naturligvis for ingenting. I de 9 år, jeg var med Christian Hønds på skolen, kan jeg ikke mindes et usømmeligt ord eller en uordelig handling af ham. Jeg siger ikke klassikere og nogen uret, naar jeg siger, at af de graduerede, som i 1892 gik ud fra Luther College, var han den skønneste, som var kommen længst i sand og alvorlig kristendom.

Han havde for vane at sidde i det gamle Suintas klædeskabet og se ud over horisonten. Mången en aften sad han der og betragtede solnedgangen over skoven og flagerne, som lagde sig over etnen. I sandhed ville timer var det vel, han fik de sjønne tanker og en sandhed, som altid karakteriserede hans sprog og taler.

Da han en sommer holdt nord skole, fik en mand at holde skole om sommeren, men naar skolen sidste dag kommer og de smaa med lærer i sinnet siger farvel, da er al mæle og alt stæd som glemt." Senere fik jeg af en familie høre, at der var virkelig, som og sorg i et høst hjem, hvor der var skolebørn, da den fromme og afholdte lærer maatte rejse for at fortsætte sine studier.

Derfor jeg skulde søge at nævne nogen seil ved ham, da maatte det være hans overvældende alvorlige og på skole. Han manglede den livskraft,

som vi ventte hos en ungdom. Der var noget tungt, næsten melankolisk, ved hans indtryk. Vi kunde aldrig forstaa ham til at blive med i de læse, som beskæftigede eleverne ude på skolens campus. Han studerede næsten altid. Og denne overvældende arbejdsiver bidrog nok til at fremstille den "talende lat," som blev hans død. Han grublede på talen, men glemte den store sandhed, som saa ofte erkendes forsent: "Mens sana in corpore sano."

Som vi tænker på den fromme og hvide student, mindes vi digterens ord: "A youth to fortune and to fame unknown; Fair Science frown'd not on his humble birth, And Melancholy mark'd him for her own."

Kjære brødre, på vore konferencer er det altid saa meget at gøre og saa meget at forhandle om. Men skulle vi ikke her staa et øjeblik og tænke: Paa den ene side en ærværdig alder, der i 50 år har tjent som prest; på den anden side en ungdom, som just var velkommen ind i embedets alvor og arbejde. Nu har de begge faaet hjemlov. De kommer fra sit arbejde, men deres gjerninger følger med dem. Hvilket et alvorligt raad gaar der ikke ud til os fra disse hjertes død. Lad os betænke, at regnskabsbogen kan være nærmere end nogen af os aner. "Erværdig er den tjener, som hans Herre, naar han kommer, vil finde at gøre saaledes. Sandtlig siger jeg eder: Han skal jatte ham over alt sit gods." Matth. 24. 46-7.

**Detal til Parliaments i
Luther'ske Børnehjem.**

- Bed. Past. Tjernagel, fra Revis-
beforeningen i Trefoldigheds
Menighed, Stansvold, Wn. . . \$30.00
- Mrs O Greibrat, Parliamt. . . 5.00
- Mrs Klæberg, Parliamt. . . 1.50
- Mrs O S Larsen, Storch City,
Iowa 1.00
- Mrs Margrethe Larsen, Storch
City, Iowa 1.00
- Mc Anderson, Okala 1.00
- Mrs O Larsen, Harmona, Okla . . . 1.00
- Tit Jafstæret, fra en ubeboet,
Silverton, Oregon 2.00
- Mr O Otteken, Parliamt. 1.00

Hjertelig Tak!

Mrs. L. Larsen,
Kassjerer.

J. M. ARNISON,

North Sagfæve.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Ejendoms, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA

WASH

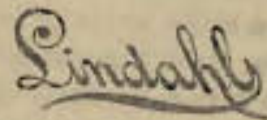
Luther's Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York,
Luther's Hus ved det nye Værelse for Emigranter
for Børn Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
Børn Emigranterne vil med
Raad og Daad.

Sæl. 1000 Tommer for Huset, Gæster med Bælt
One Street car tæt til Toren.

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 201 Tacoma Ave

Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

Skandinavisk

Boghandel.

Et stort Udsalg af Bøger, Sel-
mebøger, Bøger, Romaner og Aftaler,
samt alt, som tilhører en vel udstyret
Bog- og Papirhandel.

Ordre pr. Post opbeholdes
VISELL & BOKBERG.

Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

238. Sauls Valg til Konge.

Samuel kaldte nu Folket sammen i Mizpa. Der mindede han Israels Børn endnu en Gang om deres store Synd, at de ved at forlange en Konge havde forladt Gud og hans Befalinger, at de havde givet Gud stor Bænk for hans Befalinger, som bestod i, at han havde hjulpet dem ud af sin mægtige Hæd og Trængsel. Men han vidnede ogsaa for dem, at Gud af blot og bar Haand havde udvalgt dem en Konge af den lille Stamme Benjaminit til Kongedømme. Dette skete ved Løstakning. Gud havde kaldet Saul til Saul, Migs' søn, den lille. Og alt Folket udvalgte Saul til Konge. Bli her mindede om en Gudsbordning i det nye Testamente. Guds Menighed er det, som efter Guds Billede vælger sin Kærlige, Herre, Regent og indfætter dem i dens Embede. Men de kaldte Davids Tjener er netop dem, som af Gud sat i og gik til Menigheden. Og Gud udvælger dem ogsaa med sin Haand og sine Væbne, som at de udvælger sit Embede, ligesom jo ogsaa Saul havde været Guds Mand.

Saul havde, medens Valget foregik, skjult sig bag det forsamlede Folks Hæder. Men da han ikke var i den nye Børns Hæd, men fulgte i Enfoldighed Guds Råd og Folkets Råd. Et saadant beskedent, uhyggeligt Standslag er alle troende Kristnes Bred og sammen sig Her for de kristne Prædikanter, som har det Ønske at føre Tilfyn med Guds Folk.

Efter at Samuel havde forlyndt Folket alle Kongens Rettigheder og nedskrevet dem, lod han alt Folket gaa hjem. Saul gik hjem til sin Fæderne, Benjamins Øien, og en Del sjæle Mand, hvis Hjerter Herren havde tørt, gav ham et Hæder. Men der fandtes ogsaa røde Folk, som spottede og foragtede den nye Konge. Saul lod, som om han ikke hørte det. Saaledes viden ogsaa nu alle, som sidder i Kirkens offentlige Embede, finde sig i, at de af røde og flette Mennesker blir foragtede og haandede og maa gaa gennem ondt Rygte og godt Rygte. Og de gjør bedst i ikke at bekymre sig om Folkesnat. Det er bedst at se dem og fremme Herrens Rygte til dem.

Et Salgs!

Et godt Bønderhus med tilhørende Stald og Hønsesgaard, samt en Forretningsbygning, alt sammen i Parkland er tilsalgs til rimelig Pris.

40 Acres med Prairieland omtrent en Mil fra Parkland. Godt egnet for Jordbær eller Hønsesfarm.

En vakker Farm paa 30 Acres, hvoraf 10 Acres er røddet, en pragtfuld Frugttræ paa 2 Acres, 5 Rum Bønderhus, god Brønd, Stald, Hønsesgaard, samt andre Udbytte, alle indgjævede, beliggende omtrent 1 Mil fra Stolen. Rimelige Betingelser om Handelen kan ske strax. For nærmere Underretning henvende man sig til

W. Knudson,
Parkland, Wash.

Derfor din Hænder hunger, bespis dem med Brød, og dersom han tørster, lad ham Drikke; thi du skal samle Gilder paa hans Hoved, og Herren skal betale dig det.

Korporationsmøde.

Pacific Lutheran University Association holder, som Gud vil, sit aarlige Møde i Universitetet i Parkland, Washington, Onsdag den 14de December 1904 kl. 9 Formiddag. Medlemmer af Korporationen og andre Venner af Skolen anmodes venligt om at afgive Møde.

Lag Spanaway Street Car, som gaar fra 9de og Commerce Streets, Tacoma, hver halvanden Time fra kl. 6:45 om Morgenen.

Hr. Lusk, Secy.
Parkland, Wash. 2den Nov. 1904.

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

"Pacific Posten."

Norsk Avis i San Francisco

"Pacific Posten" udgives af "Pacific Posten" Publishing Co. Redaktør, Hanna Larsen; forretningsfører, L. Tellefsen. Bestyrelse: O. A. Toetmør, president; J. Ferem, sekretær; M. Olsen, kasserer; post. E. M. Stenrud. Edward Pedersen, G. S. Olsen, R. M. Dahl, Dr. Martha G. Thorsrud, Mrs. M. Andersen, L. G. Dickson, G. S. Wold.

"Pacific Posten" har til formaal, at samle vort norske folk herude om isærlig års og fælles interesse, dernæst at tjene for hver god sag. Den vil bringe nyheder fra og om Skandinaver fra alle kanter af verden. Den vil slutte sig til noget politisk parti eller være organ for noget Kirkesamfund.

Det er fornuftigt redaktørens og bestyrelsens ønske, at byde læserne et rent blad med god avertissementer og læsestof angaar. Derfor heder det i det første nummer af bladet:

"Vi vil ikke indbyde dem (læserne) til at vade gennem en flok fuld af beregninger om forbrudelser, mord, selvmord og værestabsdrub, eller bede dem opløse sine ledige timer ved at læse fortællinger, som under et mere eller mindre tyndt slør af anskendighed, appellerer til det væreste i mennesket. Det er ingen let sag for et lidet og nyt blad at ubelulle alle tvivlsomme avertissementer, men vi vil dog forsøge at gøre det. Vi vilde heller nedlægge vort arbejde og lulle vort kontor imorgen end vi vilde befælde vore spalter med de uanstændige avertissementer, som beskæmmer prægen i allfor mange af vore blade."

Skris til:

"Pacific Posten,"
22 Clay Street,
San Francisco, Cal.

Gudstjenester.

Pastor O. Stattebøll Rald.

Bughallus, 1ste Juledag kl. 11.

Pong Branch, Nystårsdag kl. 11.

Ojala, 18de Dec. kl. 10:30.

Washon, 18de Dec. kl. 3.

En Svade løber til Hesten og en Tamme til Kienet og et Ris til Danrens Ryg.

+++

Ligesom en Hund vender sig til sit eget Spv, saa er Daaren, som igjentaager sin Daarlighed.

+++

Som den, der tager Hundens fat ved Tæne, er den, der gaar forbi og forserer sig over en Trætte, der ikke kommer ham ved.

+++

Gud, som græder en Grav, skal salde den, og Gud, som opvækker en Sten, maa han skal den komme tilbage. (Det er Gud, som lægger Smærter for andre, tal selv lige derfor).

+++

Rest dig ikke af den Dag imorgen; thi du ved ikke, hvad Dagen vil føde.

+++

Student-Supplies

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

Tacoma, Wash

DR. ROBERTS, DOERNER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH

Parkland Nyheder.

Den bedste Plads at kjøbe Jullegaver er hos E. G. Trommald, 1115-1117 Tacoma Ave. Et stort Udvalg.

***

Mrs. Kraabel er kommen tilbage fra Horse Heaven efter en Maanedes Ophold der.

***

Peter Johnson har i Forbindelse med en Mand ved Navn Scott begyndt Forretning som Slagter i Bellingham.

***

John Riseland holder Bryllup med Eleonora Burg i Bellingham d. 14 i d. M. Brylluppet holdes hos Brudens Forældre Misse Anna og Amalia Sinland, Brudgommens Søsterdøtre, er reist tid for at være tilstede ved den høitidelige Anledning. "Herold" gratulerer.

***

Gaude Felland fra Lake Bay og Ingebrigt Nickelsen fra Tacoma ser sig om i Parkland. Der første er vistnok godt kjendt her, og den anden har i ham en god Veiviser. Nickelsen eier to Byggepladse i Parkland; dem vil han sælge paa; desuden ønsker han at faa fat i et bekvemt liggende Jordstykke paa nogle faa Aker.

***

Forrige Søndag Eftermiddag havde "Luren" Sangøvelse i Brottem's Hall.

Maadags Aften var en De Medlemmer af "Luren" i Tacoma for at ta Del i Fællessang med Nordmændenes Sangforening. Vi steg af Vognen ved Hjørnet af Jefferson Avenue og 17de Gade. Det regnede lidt, og Belysningen var derfor ikke saa god, som man kunde ha ønsket den at være. Vi stampede imidlertid opad Bakke i den 17 Gade. Midt i Gaden var det solet, hvorfor vi saa meget som muligt benyttede os af Fortaugene. Men disse var paa flere Steder oprevne og paa Grund deraf ikke indbydende for Fodgængere. Vi maatte gjøre nogle smaa Afstikkere her og der. Men endelig kom vi til Speratis Kirke, hvis Basement straaledede i

elektrisk Belysning. Der skulde Sangerstævnet holdes. Vi gik ind og fandt vore Venner i Tacoma i bedste Veigaaende. Efter at ha lagt af os vort Ydertoi, traadte vi allesammen op paa Forhøjningen for at gennemgaa de Fællessange, som det var bestemt, at vi skulde synges i Akademiets Gymnasium i Parkland Torsdags Aften d. 15 d. M.

Fra andre Kanter.

Kvindeforeningen i Vor Frelser's menighed i Tacoma havde et vellykket møde i kirkens parlors torsdag den 8de december. Mrs. Sperati var værtinde. Pastor Sperati aabnede mødet som sædvanlig med salmesang, bibelæsning og bøn. Blandt de tilstedeværende var ogsaa følgende fra Parkland: Mesdames Larsen, Xavier, Aaberg, Hageness, Bakum, Sinland, Mr. og Mrs. Losnes, Miss Benrud og Miss Aaberg. Ialt var der 8 voksne tilstede foruden børn. Sekretæren, Mrs. Holmes, oplæste rapport fra kvindeforeningens aarlige koncert, som nylig holdtes i kirkens basement. Total indtægt var \$200.65 og udgiften \$88.35. Altsaa en netto indtægt af \$112.30. Pastor Sperati mindede kvindene om, at naar de kunde glæde sig ved et saa heldigt udfald af deres koncert saa maatte de ikke glemme, at Gud alene tilkom al ære, som velsigner arbeidet, og han opfordrede dem til at vise sin taknemlighed i en sand og levende tro og kjærlighed til Frelseren. Efter forretningerne sang Miss Loe et par norske sange, hvorefter forfriskninger serveredes. Kollekten beløb sig til \$13.00.

***

Med hjertelig tak erkjender jeg herved at have modtaget \$25.00, som gave af Vor Frelser's menigheds kvindeforening.

Carlo A. Sperati.

***

Der hersker en fuldstændig Stilstand i Hømarkedet i Walla Walla; ikke en Bundt af Hø blir solgt, uagtet Prisen er høj. Ti moti er \$13 for et Ton og Alfalfa

fra \$8 til \$10. Saa længe Veiene er gode, kjører Landmændene løst Hø til Byen og tilfredsstiller dermed Byfolkets Behov.

Transportpriserne er lidt for høje, og det har havt til Folge, at Afsætningen har været mindre end for ved denne Tid. Men Afsenderne haaber, at Fragttaxterne vil bli nedsatte og Afsendelsen ta til for Vaaren.

***

Tomt 8 i Kvartal 1304 i Pacific Avenue i Tacoma er af F. A. Olds solgt til Miss P. B. Taylor for \$20,600. Der er en tohøides Murstensbygning paa Tomten.

***

Der er en Mængde Postsager i Tacomas Postkontor, som skal sendes til Orienten. Der er en halv Vognladning af Postsager som skal til Manila ved Siden af en stor Mængde til Japan og Kina.

***

S. S. Young, som bor paa den søndre Side af Snake Elven mellem Lewiston og Riparia i Garfield County, har avlet tretti Tons af Sopelimmals, som han solgte for \$77.70 Tounet. De tretti Tons avlede han paa syv og en halv Aker.

***

John R. Cross, som er Bygningstilsynsmand for Sperry Melkompani i San Francisco, er i Tacoma. Han skal føre Tilsyn med Opførelsen af en stor Bygning for dette Kompani. Syv Vognladninger af Maskineri er allerede komne til Byen, og der ventes lige saa mange til. Cross har været omkring i andre Byer og seet sig om efter en passende Plads til en Mølle og Oplagshus, men han fandt Tacoma at være det bedste Sted. Til Brændsel vil Kompaniet bruge Olie i stedet for Ved eller Kul.

***

Bestyreren af Landbrugsskolen i Pullman har af O. R. & N. og Northern Pacific Banen faat Rejsepengene for dem, der vil besøge Otteugersskolen for Jordbrugere, nedsatte til en og en Tredjedel. Denne Skole begynder d. 10. Januar. Jordbrugere fra alle Dele af Staten ventes at ville benytte denne Anledning til

at udvide sine Kundskaber i de Ting, som vedrører dem. Undervisningen er fri, og med Nedsættelsen af Rejsepengene vil Udgifterne til Opholdet bli saaa. De første to Uger vil bli anendte til Undervisning i Træfrugtdykning, og i denne Tid ventes Statens Frugttilsynsmand og Tilsynsmændene fra alle Countier at være tilstede i det mindste fire Dage, eftersom det ved Lov er gjort til Pligt for dem at ta Del i disse Møder.

Til Indremissionen.

Offer i Trinity Eng. Ev. Luth. Church of San Francisco. . . . \$16.40
Fra E. P. Biland, Parkland. . . 2.50
Fra Trondhjems Mgh., Wharfed, B. C., past. Ordals talb. . . 3.15
Fra Stanwood Mghs. Kvindeforening, past. Tjernagels talb 50.00

Offer fra Arlington. Mgh., pastor Dale's talb 11 20
Substitution fra fol. ende i pastor Dale's talb:
O A Golvig 1.00
J Stensen 1.00
Erit Bogvild 50
Erit Sveve 50
Rits Sæther 1.00
Sverri Bræthuis 1.00
Ole Reinfeth 1.00
Ed Bogvild 1.00
Thore Wiken 1.00
John Bræthuis 50
O R Guseby 1.00
E Gundersen 1.00
Hans Dorset 1.00
Sivert Reinfeth 50
R O Rab 50
L O Stubb 8.50
O A Nordby 50
Arnt Gausstad 1.00
Jacob Bræthuis 1.00
E Anderson 1.00
Thos Hansen 5.00
Gibert Bræthuis 1.00

Tilfammen. . . . . \$ 41.70
R. J. Song,
Kasserer.

When in need

Of Painting Paperhanging or Calsoining, call on B. Benson, Parkland, Wash.